

A Tatai Evangélikus Egyházközség információs hírlevele. Alapítva Urunk 1992. esztendejének adventjében. Megjelenik havonta. Kapták a gyülekezet tagjai és Tata vonzáskörzetének evangélikussága – valamint az érdeklődők. Kiadó: Franko Mátyas evangélikus lelkész Tel./Fax: 34-487-834 E-mail: frankom@axelero.hu

Emlékérem átadása

Kedves ünnep volt a november 18-iki istentisztelet. Labossa Lajos, nyugállományú esperes, tatabányai lelkész a Tatai Evangélikus Gyülekezet Presbitériumának döntése alapján átvehette a "Pro Ecclesia Lutherana Tat(a)ensis" kitüntető emlékérmét.

A régóta tervezett alkalomra sokan eljöttek. A gyülekezet aktív jelenléte is kifejezte a köszönet és hála szép érzését. Labossa Lajos – mint legközelebbi tatabányai lelkész – évtizedek óta jó ismerője a tatai gyülekezetnek. Mindig szívén viselte ügyeinket, támogató szeretetét, bizalmát élvezhettük.

Igehirdetésében (Rm 14,7-12) arról a Krisztusról beszélt, Aki Urunk életünkben és halálunkban, Aki úgy szerette Egyházát, hogy önmagát adta érte. A személyes bizonyágtételt áthatotta az egyházszertet és a szolgálat elkötelezettsége. Különösen is nyomatékosan hangzik ez olyan ember ajkán, aki 52 éve szolgál egyházunkban! A felidézett élet-viharok, háború, nyomorúság, a sok-sok nehézség és megpróbáltatás nem tántorította el, hanem megerősítette hitében. Nem azért, mert erős volt, hanem azért mert szolgálatában őt is hordozta Krisztus. Az evangélium ereje végül így diadalmaskodik mindenben.

Az istentisztelet záró oltári imádsága előtt került átadása a kitüntető emlékérem. A gyülekezet kamarazeneakarának zenei

köszöntése, s a helyi lelkész rövid méltató szavai után a Miatyánk közös imádsága (a tradicionális harangzúgással) zárta istentiszteletünket. Ezt követően szeretetvendégséget tartottunk, amelynek a déli harangzó vetett végét. Istennek legyen hála mindenért!

Levél NEKED!

Karácsonyodik – már megint. Öröme és gondok, de karácsony vonzásában mégis kedvesek a "járulékos" terhek. A latin szó advent, valamihez közeledést, érkezést jelent. Közeledjünk hát gondolatban/lélekleben Ahhoz, aki minden nap közeledik felénk...

Kedveseim!

Rég nem jelentkeztem – tudom. Ne haragudjatok, nem értem rá, mindig valami fontos dolgom akadt... de most, hogy itt ülök nyomasztó magányomban ebben a szép "Öregek Otthonában". (Napsugár, napfény vagy öregek vidámsága, nem is tudom mi a neve.) Amikor gyerekeim itt hagytak, azt mondták: "Pap, meglátod ez neked nagyon jó lesz!" Tényleg szép, csak nagyon egyedül vagyok. Sok-sok dolog eszembe jut, hát most leírom Nektek...

Tudjátok, egész életemben építettünk. Magas épületeket és széles országutakat, amelyeken eljuthatunk mindenhova... de hova is? Mi is a cél? Néha azt gondolom, valamint nagyon elrontottam. Aktív életemben a nagy kihívásokat kerestem, s nem vettem észre, hogy közben beszűkültek távollataim. Azt gondoltam megragadtam az élet valóságát, mert jók az információim és befolyásos vagyok. Megtanultam autózés közben rádiót hallgatni, evés közben újságot olvasni, fáradtan tévét nézni, s szabadidőmet feláldozni a munkának.

Mint sokaknak, sikerült nekem is nagy házat építenem, s lám soha nem voltak bennük ilyen kicsik a családok, mint ma. Tudjátok, meséltem Nektek háborús fogságaimról... hittétek meg

nem is, de nagyon sokat éheztem. Manapság meg roska-doznak polcaikat az ételektől... ha háromnapos ünnepek van, úgy vásároltok, mintha itt lenne a világvége! Csak ne hiányozzon semmi – és tudjátok egyáltalán, mi a táplálék?

Szépek és gondozottak a házaitek, valóban azok! Kár, hogy olyan sok az összetört család bennük... Olyan ügyesen és okosan vezetitek az életeteket, legalábbis azt hiszitek. Én is azt hittem, s most egyedül vagyok. Kedveseim! Sokat tudtok, de sajnos gyengébb lett az ítélőképességetek. Megnöveltétek tulajdonotokat, házassági szerződésben jogilag is levédtetétek, mi az "enyém", s mi a "tied", de az értékeiteket nagyon lecsökkentettétek!

Bevallom, a szabadság délibábját kergettem én is. Szegény feleségemet rábeszéltem, adja be a gyerekeket a bölcsődébe, hiszen két kereset az mégis több. Erősebbek leszünk financiálisan – gondoltuk. Azok is lettünk, de elerőtlenedtünk és elváltunk egymástól. Szabadnak hittük magunkat, s közben önmagunk rabszolgáivá váltunk a hétnapos munkahét napi 10-12 órás munkanapjaiban. "Szabadjent" nagyon örömtelené vált az életünk.

Kedveseim! Ma már eljuthattok a világ minden részére. A világ csábító szépsége megígér titeket, de az utca túloldalára, a templomotokba sosem juttok el – pedig lelketek szépségét ott fedezhetnétek fel... Naponta elektromos levelek tucatjait küldözgetitek szerte a világba, de a szomszédotokkal nem vagytok beszélő viszonyban!

Bevallom Nektek, életemben egyszer sem beszéltem a papommal – úgy igazán. Az orvosommal igen, de arról

nem, ami tényleg a bajom volt. A pszichológusommal jól kielemeztem magamat. Lelkileg "levetkőztetett", jobban megismertem önmagam, de meleg ruhát fázós lelkemre ő sem tudott adni. Tudjátok, azt hogy a papommal nem beszéltem, alig bánom, de hogy a gyerekeimmel sem – azt nagyon! Vagy talán... lehet, hogy a papom hallgatásából megtanulhattam volna én is meghallgatni a gyerekeimet?

Kedveseim! Túléltem az életemet, ügyes voltam! Kár, hogy nem jöttem rá hamarabb: nem ez az élet célja. Szekrényeimből sosem kerültek elő a kristálypoharak, nem volt rá alkalom. Sajnáltam az időt másokra, s magamat szegényítettem. Azt hittem gazdag vagyok, jól élek, mert sok a kiadásom. Nem volt igazam. Hittem a külső szépség meghatározó erejében, de rájöttem, hogy az újságok címlapján mosolygó modellek sosem öregednek – csak én. Mostmár beláttam, az utcákat és életemet beborító reklámok az élet valóságát takarták el előlem. Elfoglalt voltam, állandó stresszben éltem – a

még meg nem valósított terveim miatt... a legfontosabb dolgokról pedig lekéstem. Mindig azt hittem "egyszer majd", va-

már nem boldogít, be sem kapcsolom őket.

Kedveseim! Hát karácsony közeledik, ádvent van!

...Most, hogy megöregedtem először tapasztalom, mit jelent készülni az ünnepre, s mit jelent az ünnep maga. Kérek Titeket, gondolkodjatok el egy kicsit Ti is! Nem kell ideohannotok két ünnep között! Ne "dobjátok be" szépen becsomagolt ajándékaitokat, nincs szükségem semmire. Az igazi karácsonyi ajándék az lenne most számomra, ha Ti nem követnétek el azokat a hibákat, amiket én elkövettem...

Kedveseim adjatok esélyt önmagatoknak! Fedeztétek fel egymást ádventben, közeledjétek egymáshoz, amíg tehetitek... Tegyétek ünnepé várákosásokat, keressétek a pillanatok egyszerű csodáit (kistemplomok áhítatos csendjében is!) és fűzzétek őket életek gyöngysorába!

Ékesedjétek, ékesítsetek!

Áldott Karácsonyt!

Szeretettel:

Keresztapátok

(Elkövettem 2001. ádventjének egyik hajnalán... fm)

Túri Klára

Fohász este

Ne vigy minket a kísértésbe
Uram Teremtőm

De ha már megteremtettél vigyázz reánk

Ne engedd hogy járjon a szánk

Amikor nincsen Rád szavunk

Amikor félünk vedd ki a tollat kezünkéből

Mert hidegek mind az éjek

S Nélküled mint a dominó dől

Össze a kísértett Lélek!

Lángos füstje lásd lebben

Kesergő kedve kanyarog

Mint az esti ködök lobban

S hittől fénylik a holt dolog

Csak volt, s lesz már aki Van

Ments meg a gonosztól Uram!

Szerelmes Isten less meg engem!

lamikor "alkalomadtán" még megtehetem, van még időm. Mostmár jól tudom, kit kellene megajándékoznom időmmel, de nincs már alkalom, s az időm is fogytán.

Mostmár hiszek a különleges percek csodájában, de mindezt nincs kivel megosztanom. A TV, a videó, a CD, a számítógép rideg "társasága"

Kirándulás Tokajban...

Egyházmegyénk lelkészi karának rövid (kétnapos) kirándulást szervezett Molnár József oroszlányi lelkész. Aki tehette, családját is magával hozta. A jól sikerült tartalmas kirándulás lehetőséget adott nemcsak pihenésre, hanem a környék nevezetességeinek megtekintésére is. Eljutottunk a nyíregyházi evangélikus nagytemplomba és az Emmaus Szeretetotthonba. Lelkésztestvérünknek ezúton is köszönetet mondunk.

HÍREK

Október végén megtartottuk Reformációi Hetünket. A 31-iki esti ünnepi istisztelet igazságszolgálatát Dr. Márkus Mihály ref. püspök-lelképásztor végezte. Az ünnepi alkalmat agapéval zártuk. Köszönöm mindenki segítségét!

Molnár Eszter ötödéves teológiai hallgató szupplikált közöttünk november 18-án. A szokásnak megfelelően most is adományokat gyűjtöttünk a Teológus Otthon javára.

Az idősek napja alkalomból (nov. 9.) ökumenikus istentiszteletet tartottunk (Kótay László esperes plébános, Márkus Dániel ref. és Franko Mátyás ev. lelk.) az Edzőtáborban. A szociális gondozóknak szervezett egész napos konferencia megnyitó istentisztelete az Irgalmas samaritánus példázatára alapozódott.

Dec. 10-13-ika között gyülekezetünket meglátogatja Karl Georg Marhoffer luxemburgi lelkésztestvérünk.

ÜNNEPI

ALKALMAINK

Dec. 23. (vasárnap) de. 10⁰⁰

Istentisztelet

Dec. 24. (hétfő) du. 3 óra

Szenteste, "Gyermekek Karácsonya"

Dec. 25. (kedd) de. 10 óra

Karácsony 1. napja
Istentisztelet úrvacsorával

Dec. 26. (szerda) de. 10⁰⁰

Karácsony 2. napja
Istentisztelet úrvacsorával

Dec. 30. (vasárnap) de. 10⁰⁰

Istentisztelet

Dec. 31. (hétfő) 17⁰⁰

Óé-esti istentisztelet

2002. Jan 1. (kedd) de. 10⁰⁰

Újév-reggeli istentisztelet úrvacsorával

Jöjünk és hivogassunk másokat is!